621118601

ప్రబోధ 31

లోకమందు పెక్కు భీకర కృత్యముల్
జరుగు కారణంబు అరయ వలయు
స్వార్థరహిత సేవ సన్నగిల్లుట చేత
అర్థరహిత వాంఛ లధికమయ్యె

ప్రేమస్వరూపులారా!

అమూల్యమైన కాలమును అరనిముషమైనా వృథా చేయరాదు. జీవంబు సత్యమని తనయొక్క కర్తవ్యమును విస్మరించటంచేత మానవత్వముయొక్క దివ్యత్వమును కోల్పోతున్నాడు. అర్థములేని మాటలచేత కాలమును వ్యర్థపరచి తాము యేదియో ఘనకార్యమును ఆచరించినట్లుగా విశ్వసిస్తున్నాడు మానవుడు. సేవ ఒక పదునైన కత్తివంటిది. ఈ కత్తియొక్క సంగతి చక్కగా గుర్తించిన వ్యక్తియొక్క చేతియందు వుండినప్పుడే యిది గొప్ప ఉపకారము గావిస్తుంది. కాని కత్తియొక్క స్థితిగతులు గుర్తించనివాని చేతిలో యిది గొప్ప అపకారమునే చేస్తుంది. కత్తిని యేవిధముగా ఉపయోగించుకోవాలి. ఎట్టి కార్యమునందు దీనిని వినియోగపెట్టుకోవాలి. దీనిని యేరీతిగా పట్టుకోవాలి అనే విషయాన్ని మొట్టమొదట గుర్తించాలి. కర్మ కూడను యింతియే.

ఈ కర్మను మనము యేవిధముగా ఉపయోగపెట్టాలి. ఏ సమయ సందర్భములందు దీనిని సద్వినియోగము చెయ్యాలి. దీని యొక్క మంచి చెడ్డలు యేమిటని చక్కగా గుర్తించినవారే యీ కర్మకాండలో కాలుపెట్టాలి. కర్మతత్వమును గుర్తించలేని వ్యక్తులు యిట్టి కర్మకాండయందు ప్రవేశించి స్వార్థరహితమైన సేవలకు దూరమై పూర్తి స్వార్థము స్వప్రయోజనమునందే తమ కాలమును అంకితముగావించటముచేత సేవయొక్క విలువ సన్నగిల్లిపోయింది. కనుక సేవకు ప్రప్రథమములో దానికి తగిన గుణములు మనయందున్నవా లేవా అనే ఆత్మవిచారణ సల్పాలి. దీనికి ప్రధానమైన గుణములు దయ, వినయము, త్యాగము. ఇట్టి గుణములు వుండిన వ్యక్తి మాత్రమే సేవయందు పాల్గొని, స్వార్థరహితమైన సేవలను సల్పి జగత్తుకు ఆదర్శవంతమైన మార్గమును అందించగలడు. అహంకారముచేత, ఆడంబరములచేత అభిమానముచేత యిందులో ప్రవేశించిన వ్యక్తి యేమాత్రము కూడను సేవచేయలేడు. అహంకారముచేత మానవత్వమునే విమర్శిస్తాడు మానవుడు. అభిమానముచేత పశు

త్వమును పొందుతాడు. ఆడంబరము చేత ఒక విధమైన కృత్రిమ జీవితాన్ని గడుపుతాడు. కనుక ఆడంబరము వుండినంత కాలము, అహంకారము మానవునియందు చేరినంత కాలము కాలము వీనికి ఆత్మవిశ్వాసము లభించదు. ఆత్మవిశ్వాసము లేనివానికి అన్నీ సందేహములే. ఇలాంటి సంశయములు కల్గినవాడు తనను తానే నమ్మలేడు. తనను తాను నమ్మని వ్యక్తి యితరులను యేరీతిగా నమ్మగలడు. తనను నమ్మక యితరులను నమ్మలేని వ్యక్తి యీ సమాజములో సేవను యేరీతిగా సాగించగలడు.

మొట్టమొదట సేవలో పాల్గొనుటకు వుత్సాహపడే వ్యక్తులు, అహంకారమును నిర్మూలము చెయ్యాలి. ఆడంబరమైన ప్రవృత్తులకు సమాధి కట్టాలి. అభిమానమును ఆవల నెట్టాలి. సేవలో అహంకారము పోవటమే ప్రథమ కర్తవ్యము. అహంకారము పోయినప్పుడే వినయము ప్రాప్తిస్తుంది. వినయవంతుడే సమాజసేవలో పాల్గొనుటకు అధికారి అవుతాడు. కనుక ప్రతి మానవునియందు వుండిన దివ్యశక్తి యేకత్వమైనదని భావించి ఏకాత్మభావమును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఏకాత్మభావము లేనంతవరకు కూడను మానవుడు యీ సేవకు అధికారి కాలేడు. సేవకుడు కాలేక నాయకుడు కాలేడు. ఈనాడు సేవావిధానమును గుర్తించలేని వ్యక్తులే నాయకులు కావటంచేత లోకము యీ విధమైన అల్లకల్లోలములకు ఆలవాలమైంది. ప్రాచీన కాలమునుండి పవిత్ర భారతదేశము అనేక విధములైన త్యాగమునకు, యోగమునకు, కర్మలందు అనేక త్యాగములు సల్పి తామునిస్వార్థమైన జీవితమును గడిపిన వ్యక్తులు కోట్లానుకోట్లుగలరు. దినదినమునకు యిట్టి త్యాగతత్వమనేది సన్నగిల్లిపోతున్నది. సేవాతత్వరులు కరవైపోయినారు. సేవపేరుతో తమను తాము మోసము చేసుకుంటున్నారు. సేవ అనేపదము రెండక్షరములైనప్పటికిని అందులో మహత్తరమైన, అందమైన, అనంతమైన అర్థము కూడి వుంటున్నది. తనను తాను మరచి దైవత్వము యొక్క చింతన హృదయమందు ప్రతిష్టింపచేసుకొని సర్వత్మ భావము చేత సల్పిన క్రియలకే సేవ అని సార్థకము. ఎవరికో పరులకు సేవ చేస్తున్నామనే భావము మనలో యేమాత్రము వుండరాదు. భగవత్ప్రీత్యర్థమనే భావముచేత, త్యాగముచేత సేవను చేయాలి. ఇలాంటి త్యాగభావము చేత సేవలు సలిపే వ్యక్తులు ఎంతమంది కలరు. లేకపోలేదు. ప్రాచీన కాలమునుండి భారతదేశమును అనేక విధములుగా ఆదుకొని దానిని త్యాగము చేసి జీవించిన వ్యక్తుల యొక్క తత్వములు మీకు అర్థమయ్యే వుంటూవుండవచ్చు. అలాంటి వ్యక్తులను మనము చింతించి, స్మరించి వారి ఆదర్శములను మనము అందుకొని వారి అడుగుజాడలలో మనము ప్రవేశించాలి. అలాంటి సేవాతత్వమును మనము చక్కగా అర్థము చేసుకోవాలి. ఇలాంటి మార్గమందు మనము ప్రవేశించినప్పుడే మనము తలపెట్టిన, మనము ప్రయత్నించే యీ కార్యములలో మనము ఆశించిన ఫలితమును మనము అందుకోగలము.

621118603

పల్లెలలో సేవ చాలా ప్రధానమైనది. ఏ అనుకూలములు లేక అనేక కష్టములకు, నష్టములకు గురియై ఆరోగ్యమును చెడుపుకొని తాము కేవలము ఒక అనాధారస్థితిలో వున్న సమయములో వారికి సహాయము చేయుటము, వారికి సేవలు గావించుటము, వారికి తగిన చేదోడు వాదోడుగా మనము నిల్చుటము అత్యవసరము. అయితే యీ సేవలను వారికి సహాయపడుటకు ముందు మన గుణములను మనము చక్కదిద్దుకోవాలి. భారతదేశము యొక్క నీతి నిజాయితీలు ఎలాంటివని మొట్టమొదట మనము గుర్తించాలి. దేశమునకు దేనినైనా త్యాగము చేయుటకు సిద్ధముగా వుంటుండాలి. దేశము అంటే మట్టి కాదని మానవులని గ్రహించాలి. మానవులకు సల్పు సేవనే మాధవసేవగా మనము భావించాలి. ప్రాచీనకాలమునుండి కూడను లోకాసమస్తా సుఖినో భవంతు అన్న సూత్రాన్ని ఆధారము చేసుకొని ఆనాటి ఋషులు, మునులు, పెద్దలు, రాజులు యిలాంటి సేవలో పాల్గొంటూ వచ్చారు.

పరమ పావనమైన భారతావనియందు
సహనమన్నదె మనకు చక్కదనము
వ్రతములన్నింటి యందు వన్నెగాంచినయట్టి
ఘన సత్యశీలంబె కఠినతపము
మధుర భావం బౌది మనదేశమందన్న
మాతృభావము కన్న మాన్యమెద్ది
ప్రాణంబు కంటెను మానంబె ఘనమను
మన దేశ నీతిని మంటగలిపి
నేటికిచ్చిరి పరదేశ రీతు లరసి
విచిత్ర స్వేచ్ఛయను విచ్చుకత్తె
జోరా ఏమందు భారత పాలనంబు
ఏనుగెట్లుల తనబలమెరుగలేదొ
అట్టులైనారు భారతీయులు నేడు.

కనుక యిట్టి పవిత్ర విచిత్ర చరిత్రముతో కూడిన భారతీయులము అనిపించుకుంటూ యీనాటి భారతీయులు పైన చెప్పిన యే విషయమున కూడను సరితూగలేని వారుగా తయారౌతున్నారు.

వాగాడంబరమైన ప్రచారముల చేతను, ప్రబోధల చేతను, మనము కేవలము మిన్నయని భావించుకుంటున్నామేగాని యీ వాగాడంబరమైన ప్రబోధలు కట్టిపెట్టాలి. ఈ కంఠస్థమైన ఉపన్యాసముల చేత యే మాత్రము జగత్తు మారదు. నిరాడంబరమైన, నిస్వార్థమైన భావముల చేత మనము క్రియలలో పాల్గొనాలి. silence unselfish work యిది మనము

ఆచరించువారికి ప్రబోధించాలిగాని, ఆచరించకుండా మైకుల ముందు కూర్చుని యిష్టము వచ్చినట్లు మాట్లాడితే మనము విజయము సాధించలేము. భారత దేశమందు ఆచరణ ప్రధానముగాని ఆడంబరముగాని లేక ప్రచారముగాని ప్రధానము కాదు. క్రియల చేత చాలా సులభముగా లోకాన్నే మార్చవచ్చు. కేవలము ఆడంబరమైన మాటల చేత తాత్కాలికమైన తృప్తి కలుగవచ్చు క్రమక్రమేణ యిది పతనమునకు మార్గమవుతుంది. మనము చేసే ప్రతి చిన్న కార్యము కూడను తాత్కాలికమైన తృప్తులతో మనము జీవితాన్ని వ్యర్థము చేయకూడదు. ఈనాడు తాత్కాలికమైన సేవలన్నీ కూడను దీపావళి రోజు చిచ్చుబుడ్లు వుంటుంటాయి చూడండి బుస్సని పైకి పోవటం తుస్సని దిగిపోవటం. ఈ విధమైన సేవలలో యేనాటికిని ఫలితమును సాధించలేము. మనము యీనాడు నంబర్లు వేసుకుంటున్నాము. అంతా క్వాంటిటీ. యిరవైవేలు ముప్పైవేలు, ఐదువేలు, ఆరువేలు గ్రామాలు సేవ చేస్తున్నామని. ఈ క్వాంటిటీని మనము చూడకూడదు. యీ statistics అంతా మూలపెట్టాలి. ఆచరణ రూపమైన క్రియలో మనము నడుము కట్టాలి. ఇన్ని గ్రామములు, అన్ని గ్రామములు అనే నంబరే మరచిపోవాలి. ఎంత చేతనైతే, ఎంత శక్తి వుంటే అన్ని గ్రామాలకు మనము చేస్తూ పోవాలి. యింత కాలము సేవలు జరుగుతూనే వున్నాయి. అది సంతోషించవలసిన విషయమే. కాని దానితో అంత తృప్తి కలగటంలేదు. కేవలము correspondence course ను మాత్రమే అనుభవిస్తున్నాము. మేము యిన్ని గ్రామములు చేశాము యిక్కడనుండి correspondence. యిన్ని గ్రామములు చేయాలని అక్కడనుండి correspondence. యీ correspondence ను కట్టిపెట్టాలి. మన దేశాన్ని మనము సర్దించాలి. సేవలు చేస్తున్నామంటే మన కండ్లు మాత్రమే కాదు, వేల కన్నులతో చూచేవారున్నారు జగత్తులో. మనము చెప్పిన గ్రామానికిపోయి చూస్తే అక్కడ యేమి జరిగిందంటే యేమీ లేదు. ఇదా మనము చేయటము. ఏ కొద్ది చేసినా సరే మంచిగా, నలుగురూ యితరులు గౌరవించే రీతిగా, మనకు తృప్తి కలిగే రీతిగా మనము చెయ్యాలి. మొట్టమొదట సాయి సంస్థలలోపల యీ వాగాడంబరాన్ని కట్టిపెట్టాలి. మాటాడే వాడు పని చేయడు. పని చేసేవాడు మాటాడడు. ఎవరు మాట్లాడుతున్నారో వారు పని చేయనివారే. ఏదో యీనాడు నాకు ఉపన్యాసము వుందనేది దానిని కంఠస్థము చేసుకునేది అక్కడిది యిక్కడిది తీసుకునేది యిదా మనము చేయవలసినది. ఇదా మనము చేయవలసిన సేవ. ఈ పని టేపు రికార్డు కూడా చేస్తుంది. మనము టేపు రికార్డు కాదు. లైవు రికార్డు. ఆదర్శమును మనము అందించాలి. ఈ విధమైన సేవలలో పాల్గొన్న వ్యక్తే నిజమైన సేవకుడు.

ఫలితము కోసము సేవ చేసేవాడు పనివాడౌతాడుగాని యజమానుడు కాదు. ఏ ఫలితమును మనము ఆశించకుండా పనిలో ప్రవేశించాలి. కనుక మనము ఫలితము

ఆశించకుండా, నిస్వార్థమైన భావముచేత, నిరహంకార తత్త్వము చేత మనము సేవలలో పాల్గొనాలి. ఇప్పుడు ఒక చిన్న ఉదాహరణము. మనము సేవకులము. ఈ భావమును మాత్రము మరువరాదు. ప్రతి మానవుడు కూడను సేవకుడే. ప్రభువుకు సర్వెంటు వుంటాడు. గురువుకు శిష్యుడు వుంటాడు. బిడ్డకు తల్లితండ్రులుంటారు. బిడ్డ సేవ చేసే తల్లితండ్రులు, తల్లితండ్రులకు సేవ చేసే బిడ్డ. గురువు సేవ చేసేవాడు శిష్యుడు. శిష్యుని సేవ చేసేవాడు గురువు. శిష్యుడు లేక గురువనే సార్థక నామమే వుండదు. గురువులేక శిష్యుడు, శిష్యుడు లేక గురువు వుండడు. తండ్రిలేక కొడుకు, కొడుకు లేక తండ్రి లేడు. ఈ విధముగా విచారణ చేస్తే అందరూ సేవకులే. జగత్తంతయు సేవక భావముతోనే నిండివుంటున్నది. ఈ భావమును మొట్టమొదట హృదయములో భద్రము చేసుకోవాలి. పరోపకారార్థమిదం శరీరమ్. శరీరము రావటము పరోపకారము కోసమని. ఏమిటీ ఉపకారము. వానికి చేతకానిది మనము చేసిపెట్టటము. ఈ విధమైన సేవయందే మన జీవితమును సార్థకము గావించుకోవాలి. ఈ సేవాభావము చేతనే మానవుడు వున్నతోన్నత స్థితిని అందుకుంటాడు. కనుక మనము నిజముగా ఫలితమును ఆశించి సేవ చేయరాదు. ఈ ఫలితమును యేనాడు మనము త్యాగము చేస్తామో ఆనాడే మనలో సేవాభావము అభివృద్ధి అవుతుంది.

మనకు రాష్ట్రములు వుంటున్నాయి. ఈ రాష్ట్రములో అనేక పల్లెల యందు యీ సేవలు చేశారు. ఒక్కొక్క రాష్ట్రములోపల కొన్ని వేల గ్రామములుంటున్నాయి. ఇన్ని పల్లెల యందు ఒక్క పల్లె మాత్రమే ఆదర్శమైన పల్లెగా మనము నిర్ణయిస్తుంటే యిది ఎంత అవమానకరమైన విషయము. నీవు చేసిన ఆదర్శవంతమైన విలేజ్ ఏవిధి. దీనికి కారణములు చెప్పండి చూద్దాం. ఒకనాడు పోయి నగరసంకీర్తన చేసేది యిది Ideal village. యిది ఎట్లా అవుతుంది. ఒకనాడు పోయేది పడిపోయిన స్కూలుకు సున్నము కొట్టేది. వచ్చేది. యిది Ideal గ్రామం. ఇవి సేవలనే చెప్పటానికి వీలులేదు. అవమానము దీనిని ఎవరైనా పోయి ప్రత్యక్షముగా విచారణ సలుపుతున్నారా? పోనీ State President ఆ విలేజ్ పోయి చూస్తున్నాడా? District President ఆ విలేజ్‌కి పోయి చూస్తున్నాడా? ఎవ్వరూ చూడటం లేదు. ఈనాడు Ideal village అంటే ఎవరికని యీ ప్రైజ్ యివ్వాలి. State president కి యివ్వాలా? అతనికి ఆపల్లె ఎక్కడుందో తెలియదు. District president కి యివ్వవలెనా? గ్రామమునకు యేమి జరిగిందో అతనికి తెలియదు. గ్రామానికి యేమైనా యిస్తామా గ్రామానికి ఒక పంచభూతస్వరూపము లేదు. ఎవరికిచ్చేది ప్రైజు. ఎవరికి తీసుకునే అధికారము వుంది. తీసుకునే అధికారము ఎక్కడనుంచి వస్తుంది. అట్టి అధికారము లేనివారికి నేను కూడను ప్రైజ్ యివ్వటానికి యిష్టపడను. ఈ పద్ధతే చాలా చెడ్డది.

ఈ విధముగా మనము చేయటంవలన యింకా మున్ముందు యీ సంస్థల యొక్క ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములంతా సన్నగిల్లి పోతాయి. మిగిలిన వారంతా కూడను మా జిల్లాకు రాలేదే, మా గ్రామాలకు రాలేదే మేము చూసి యేమి ప్రయోజనమని వారు నిరుత్సాహ పడవచ్చు. దేశమునకంతా ఒక విలేజ్‌కి యిస్తే యింక వేరే విలేజ్ వాళ్లు యే విధముగా అశాంతి పొందుతారో మీరే యోచించుకోవచ్చు. యింకా జరిగిపోయిన పొరపాట్లు యేవో జరిగి పోయాయి. సేవ అనేది కేవలము ఎవరికో చేస్తున్నామనే పిచ్చి భావమును మీనుంచి దూరము చేసుకోవాలి. మీకు మీరు సేవ చేసుకుంటున్నామనే విశాల భావమును మీరు అనుభవించాలి. ఇతరులకు యేమైనా అనుకూలము చేసినా తనకు తాను అనుకూలమైనట్టుగా భావించాలి. ఆ విధమైన సేవలో మీరు పాల్గొని యిన్ని అన్ని అనే నంబర్లు మీరు విసర్జించి యిది నా కర్తవ్యము అనే దీంట్లో పాల్గొనాలి. కనుక యీనాడు work shop అనేది ఒకటి start చేశారు. Shop అంటే కేవలము show చేసేది. ఈ work ని మనము show చెయ్యరాదు. హృదయముతో అనుభవించాలి. వర్కర్సు అయిన మీరందరు దీనిలో ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములతో పాల్గొనాలి. ఈ నాటి యువకులే భావి భారతోద్ధారకులు. దేశములో ఆవరించిన అభిమాన మమకారాన్ని దూరము గావించి ఒక విధమైన ఆప్యాయత, కరుణ, దయ, త్యాగము అనే సత్సీల గుణములను యీ యువతలో పెంచాలి.

ఇంకపైన ప్రతి village కూడను State Presidents visit చెయ్యాలి. తాను బాధ్యత వహించటంచేత ఎంతైనా అభివృద్ధిగావించటానికి వీలవుతుంది. అలాంటిది చేతకానివాడు చేతకాదని చెప్పాలి. సాయి కేవలము క్వాలిటీ కోరుతున్నాడు గాని క్వాంటిటీని కోరటము లేదు. కనుక మనము మున్ముందు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములతో అందులో పాల్గొని తగిన ధైర్యస్థైర్యములచేత దీనిని ఎదుర్కొనటానికి ప్రయత్నించాలి. కావలసిన సద్గుణములు యివియే. జపము, ధ్యానము, యోగము, స్మరణ, పారాయణ యిలాంటివంతా మనము చేస్తున్నాము. కానీ దీనికి పునాది యైన త్యాగము, దయ, ప్రేమ, సహనము, సానుభూతి యివి లేకుండా యీ జపముల తో మనము యేమి సాధించగలము. సద్గుణములను మనము పెంచుకున్నప్పుడే సాధనలో తగిన స్థాయి కుదురుతుంది. ఆ సద్గుణములు లేకుండా ఎంతసేపు నీవు ధ్యానములో కూర్చున్నా చంచలత్వాన్ని అనుభవిస్తావే గానీ ప్రశాంతిని నీవు యేమాత్రము పొందలేవు. చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మణ. నీవు చేసే కర్మల వల్ల చిత్తశుద్ధి కలగాలి. చిత్తశుద్ధి వల్లనే ఆత్మవిశ్వాసము కలుగుతుంది. ఆత్మవిశ్వాసము చేతనే ఆనందమును అనుభవిస్తాము. చిత్తశుద్ధే కలుగక ఆత్మవిశ్వాసము ఎలా కలుగుతుంది. కనుక యీనాడు మనము కేవలము సంకుచితమైన మార్గములో ప్రవేశిస్తున్నాము. మనము విశాలమైన భావాన్ని పెంచుకోవాలి. ప్రతి ఒక

అధికారి కూడను నేను యీ సత్యసాయి సంస్థలో చేరినందుకు యేమి చేస్తున్నాను, ఎంతవరకు చే
స్తున్నాను, నేను సంతృప్తిగా నేను చేస్తున్నానా లేదా అని తనకు తాను పరీక్షించుకోవాలి. ఇలాంటి
conference టైములో మాత్రము అందరూ attend అవుతారు. తరువాత వారి ముఖము
లే కనుపించవు. కనుక యిలాంటి ప్రవర్తనలో అధికారులమని చెప్పుకోటం సిగ్గుచేటు.
సంస్థలన్నీ నిల్చిపోయినా నాకు సంతోషమే గాని యిలాంటి ప్రవర్తనలంతా నాకు యిష్టము
లేదు.

క్రమక్రమేణా యివన్నీ కూడను సాయికి వచ్చిచేరుతుంటాయి. కనుక
నా బాధ్యతగా వుంటుండాది. ఈ చెప్పటం నా కర్తవ్యము. మనము చేసే సేవలన్నియు మన
యొక్క ధన్యత కోసమే. కనుక యిట్టి self confidence ఆత్మవిశ్వాసముతో మనము ప్రవే
శపెట్టాలి. సాయి నాకిది చేయలేదు, అది చేయలేదు సాయిని మాత్రమే అంటారుగాని
సాయికి మీరు యేమి చేశారు? నీవు చేసింది చెప్పు చూద్దాం. ఏమి చేయటం లేదు. ఏది
చేసినప్పటికిని స్వార్థము, స్వప్రయోజనము. అంతే తప్ప సాయికి చేసిన పని యేమిటి?
సాయికి చేయక సాయినుంచి ఏ రీతిగా ఫలితాన్ని పొందగలవు. షాపు దగ్గరకి పోయి దానికి
చెల్లించవలసిన మూల్యము చెల్లించినప్పుడే అందుకోవలసిన వస్తువును అందుకోగలుగుతా
ము. ఆ మూల్యమును చెల్లించక పదార్థమునందుకోవాలంటే యిదెంత స్వార్థము. ఆశించ
ని, నిస్వార్థమైన సేవను నీవు చేయి. నీకు సర్వము సాయి అనుగ్రహిస్తాడు. నీవు చేయవలసినది
నీవు చేయక సాయినుంచి పొందటానికి సిద్ధముగా వుంటుంటే ఏ విధముగా లభిస్తుంది.
సంపాయించినది నిజము కాదు. నిజమైన ధనము దైవానుగ్రహమే. దైవానుగ్రహము పొందటానికి
అన్ని విధములా త్యాగము చేయాలి. సేవకంటె మించినది మరొకటి లేదు. కనుక ఎన్ని ధ్యానము
లు చేసినా, ఎన్ని జపములు చేసినా, ఎన్ని తపములాచరించినా, ఎంత వేదాన్ని ఉచ్ఛరించినా
గాని లోపలి హృదయము పరిశుద్ధము కాకపోతే యివన్నీ కూడను నిరుపయోగమే. మీకు తెలు
సునందరికి. ఇడ్లీ సాంబారు చేసుకున్నామనుకోండి తినాలని. ఈ సాంబారుకు బెంగుళూరు
నుండి చక్కని fresh కూరగాయలు తెచ్చిపెట్టుకున్నాం. మంచి బేడలు వేశాము. చింత
పండు, తగిన సామానులంతా వేశాము. కాని ఆ సాంబారు యిడ్లీ తిన్నాము. కడుపులో తిప్పింది
అన్నీ కొత్తవే. ఉత్తమమైనవే కాని కడుపులో తిప్పింది దీనికి కారణం యేమిటి? వండి
న పాత్రకు కళాయి లేదు. మనము చక్కగా ధ్యానము చేస్తున్నాము. జపము చేస్తున్నాము.
భజన చేస్తున్నాము రాగతాళములతో. యివన్నీ కూరకాయలు, ఉప్పు, పులుసు మాదిరి చేసుకు
న్నాము. హృదయమనే పాత్రలో ప్రేమ అనే కళాయి లేకపోతే యిదంతా poison అయిపోతుం
ది. మొట్టమొదట హృదయములోపల ప్రేమ అనేదానిని పెట్టుకోవాలి. ప్రేమలేక ఏమి చేసినా

621118608

నిరుపయోగమై పోతుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! స్వామి యింత కఠినముగా చెప్తున్నాడనే విషయములో మీరు యేమాత్రము బాధపడకూడదు. నిజముగా మనలోని దోషములు చెప్పేవాడే నిజమైన గురువు. మన దోషములను కప్పిపుచ్చినవాడే మహా ద్రోహి. కనుక మనకు హితముగా మీరు భావించాలి. దోషములంతా దూరము చేసుకోవాలి. ఇక ముందైనా కూడను దోషరహిత చిత్తులు కావాలి. ఈ సేవ చాలా ఉత్తమమైనది. వేసిన ప్లాను అంతా సక్రమమైనది. జరుపవలసినవారు చక్కగా జరపాలి. ఇందులో ఎవరు ప్రధానము అందరూ కూడను దీనికి ఆధారమే. అందరియందు ఒక విధమైన చేరిక వుండినప్పుడే యిది సరైన రీతిగా జరుగుతుంది. World Council వారు, State Presidents, State Convenors, district Presidents, district Convenors, సేవాదళము వారు, సేవా సమితి వారు, భజన మండలి వారు, అందరు ఏకమై పోవాలి. ఈ ఐకమత్యముతో మనము పని చేసినప్పుడే అనుకున్న ఫలితాన్ని అందుకుంటాము. ఈ cooperation అనేది తీసివేసి operation చేస్తే అయిపోయింది యింక మన పని. ఏమీ చేయలేం మనము. కనుక నేటినుండి అందరు ఐకమత్యము చేత ఎవరెవరి యొక్క భావాన్ని, ఎవరెవరి యొక్క శక్తిని అనుసరించి, శక్తి లోపము లేకుండా, శక్తి హీనము కాకుండా మనము యీ సమాజములో ప్రవేశపెట్టాలి. ఇదే నిజమైన సాధన.

జపము, సాధన, యోగము, యజ్ఞము అన్నీ త్యజించండి. సేవలో మీరు పాల్గొనండి. నవ విధమైన మార్గములందు సేవ చాలా ఉత్తమమైనది. కనుక యీ సేవా భావము చేతనే దైవానుగ్రహము అందుకొనుటకు అర్హులమవుతాము. సేవ చేయకుండా కేవలము ఒక విధమైన మాటల చేతగాని, ఉపన్యాసముల చేతగాని కాలమును వ్యర్థము చేయకూడదు. సేవ చేసేవాడు ఉపన్యాసము చెప్పినప్పుడే దానిని చక్కగా హృదయమునకు హత్తుకుంటుంది. సేవ చేయక ఉపన్యాసములో హీరో మాదిరి వుంటే దానివల్ల Zero అయిపోతుంది. కనుక మనకు మనము ధన్యులు గావాలి. నేను తరించాలి, నేను సరైన జీవితాన్ని అనుభవించాలి, ఆదర్శవంతమైన మానవునిగా తయారు కావాలనుకుంటే నిస్వార్థమైన, నిర్మలమైన, నిరహంకారమైన సేవలో మనము పాల్గొనాలి.

ప్రతి దినము ఆత్మవిచారణ సల్పుకోవాలి. నాకిచ్చిన బాధ్యతలోపలనే, నేనున్న స్థానము లోపలనే నేను నా పనిని సక్రమముగా చేస్తున్నానా లేదా అని తనకు తానే తృప్తిపడాలి. తనకే తృప్తి లేనిది యితరులను యే విధముగా తృప్తి పరచగలడు. కనుక Self satisfaction అత్యవసరము. Self satisfaction కు పూర్వము Self confidence ఆత్మవిశ్వాసము వుండాలి. త్యాగము చేసినప్పుడే Self realisation చిక్కుతుంది.

6 21118609

మనము అనేక కష్టములకు, నష్టములకు, దుఃఖములకు ఎదుర్కొని సాధించటానికి ప్రయత్నించాలి. ముఖ్యముగా మన సత్యసాయి సంస్థల యందు, ఏ సంస్థ అయినాగాని అహంకారము, ఆడంబరము, అభిమానము యీ మూడు వుంటే మనము పని చేయలేము. ఈ మూడింటిని త్యాగము చేసినవాడు సరైన సేవలో పాల్గొనుటకు అధికారి అవుతాడు. స్వామి చెప్పిన విషయములు అంతా మన మంచి కోసమనే భావమును మీరు తలంచుకొని తద్వారా జరిగిపోయినదంతా మరచి రాబోయె జీవితానికి తగిన ఆదర్శముగా మీరు నిరూపించాలని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.